

hviden er sat en Tomme ned ved de senere Bestemmelser. Jeg skal ganske give det ærede Medlem Ret i, at hvis man kunde gaa over til en helt anden Maade at faae Hestepasfertjenesten besørget paa, vilde det være overordentlig heldigt. Det er Noget, som man har savnet den Gang Stillingsvæsenet ophørte, at man ikke kunde beholde Hestepasfere igjennem en længere Marceffe; nu har man dem kun et Aar, og det er jo forholdsvis ikke saa lidt i Forhold til Tjenestetiden i det Hele taget, og man kan nu ikke vente en længere Tjenestetid. Men et Aar er ganske vist paa den anden Side noget lidt, thi naar man bedst har faaet en Hestepasfer uddannet og synes, at han passer sin Dont godt, saa faar man en ny, som maaske ikke svarer til Forventningerne. Men det bliver vistnok meget vanskeligt af principielle Grunde at gaa over til en saadan delvis Stilling, og det forekommer mig, at der ikke er stor Sandsynlighed for at kunne lætte det igjennem, selv om den almindelige Mening blandt Militære er, at det vilde være heldigt. Hvad Kompagnichefernes Heste og tilsvarende Hestepasfere angaar, har det staaet klart for mig ved Udarbejdelsen af Lovforslaget, at det vilde være meget heldigt at have en Hestepasfer til hver Hest i Stedet for, som det nu er foreslaaet, at have en Hestepasfer til to Heste, ikke fordi Hestepasferen jo sagtens kan passe 2 eller endog 3 Heste, men fordi det er meget vanskeligt at tjene to Herrer; men i ethvert Tilfælde maa det erindres, at naar man sammenligner en Kapitains Stilling i Fodsolet efter det her foresiggende Forslag med det nuværende Forhold, hvor han slet ikke har nogen Hestepasfer, og hvor han altsaa, hvis han vil have Oppasfere, maa tage dem ud af Geleddet, og disse ville, naar de ikke have megen Tid til Disposition, være ham til ringe Assistance, saa vil det allerede være meget at faae en halv Hestepasfer. Der kan naturligvis komme Tilfælde, hvor det er nødvendigt at bruge to Individuer, hvis f. Ex. begge Hestene skulle leveres samtidig paa to forskellige Steder til de respektive Kompagnichefer, men i dette Tilfælde vil det altid være let at tage en Mand af Kompagniet; der er altid Folk i Kompagniet, der ere saa vant til at omgaaes Heste, at de kunne bringe dem fra et Sted til et andet. Men naturligvis er mit Standpunkt kun dikteret af økonomiske Grunde, for ikke at gaa videre end det maatte siges at være høist nødvendigt, og jeg har derfor holdt mig til kun en Hestepasfer for hver to Heste; men mener

man, at det er hensigtsmæssigt, at tage en Hestepasfer for hver Hest, skal jeg med Fornøielse slutte mig dertil. — Dernæst blev der talt om Fæstningsartilleriets nærmere Organisation, som er foreslaaet ordnet i 3 Batailloner à 4 Kompagnier, indordnet under 1 Regiment. Det er ganske vist, at den Tanke ikke har ligget fremmed for mig, at der kunde være Meget, der talte for, at man delte dem efter deres Tjeneste, saaledes at man holdt Søartilleriet for sig og Landartilleriet for sig. Tjenesten er virkelig meget forskjellig, og Stykset er meget forskjellig, saa at det ikke er sagt, at den, der er uddannet paa Søforterne uden videre, saa godt kan bruges i Land og omvendt. Jeg maa imidlertid tilstaa, at jeg egentlig havde troet, at man kunde berolige sig med, at den ene Liniebataillon blev designeret til Søbefæstningen, idet jeg antager, at den vilde kunne suppleres med Forstærkningsafdelinger og da navnlig med Forstærkningsafdelinger fra Kjøbenhavns Væbning; en stor Del af det Mandstab, der er paa Søforterne og hører til 1ste Bataillon er her fra Kjøbenhavn og gaar altsaa ind i Kjøbenhavns Væbning, og da Kjøbenhavns Væbningsartilleri jo have aarlige Øvelser, vil Bataillonen være ganske heldig stillet, og Mandstabet vilde desuden i Tilfælde af at en pludselig Krig skulde udbrude, hurtigt kunne komme ind. Jeg antager, at det naturligt vilde ordne sig paa den Maade, at den normale Besætning paa Søbefæstningerne vil blive en Liniebataillon, suppleret med 2 eller flere Kompagnier af Forstærkningen. Det forekommer mig, at hvis man vilde dele Artilleriet i 6 Kompagnier til Søbefæstningen og 6 til Landbefæstningen, vilde det være for knebent at anvende disse 6 Kompagnier til Landbefæstningen, og man vilde være for flot ligesoverfor Søforterne. Den ærede 3die Landskingsmand for 1ste Kreds (Blom) bragte et nyt Spørgsmaal ind, hvorvidt det kunde være hensigtsmæssigt at forøge Trainkonstablernes Antal ved Batterierne. Jeg kan ganske slutte mig til denne Tanke, og skal ikke have Noget mod en Forandring i den Retning. Havde jeg faaet den Indstilling fra Artilleriet, som jeg fik for faa Dage siden, en Maaned tidligere, inden dette Forslag blev udarbejdet, havde jeg ubetinget optaget et tilsvarende Forslag som det for Rytteriets Bedkommende om en Forøgelse af Trainkonstablerrekrutterne. Det, at der er enkelt Aar kommer mange Raskationer, beviser ikke Noget, men naar det i en Række af Aar har viist sig, at der forekommer mange Ra-